

יז: כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

עין משפט
נר מצוה

יב א מתי" פ"ד מהל' פרה
 אדומה הלכה יד:
יג ב מתי" פקד ג מהלכות
 ביאת מקדש הלכה ט וע"ש
 נכ"מ ופי"ח מהל' פסח"מ
 הלכה יד:
יד ג מתי" פ"א מהלכות פרה
 אדומה הלכה יג:
טו ד מתי" פ"י מהלכות כלי
 המקדש הלכה ד:
טז ה מתי" פ"א מהל' ביאת
 מקדש הל' א ופי"ט שם
 הלכה ט

ליון הש"ס

גם' וס'ס סוסמח חקד פיסה.
פין יתל דף (ז עיל) וג עיב
סוס' דיה ריכ'כ: סוס' דיה
קסטר וכו' וספרו הר"ר חיים.
פי ימות דף ז עיב סודיה
חיל:

מוסף רש"י

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]

קסבר רבה מחוץ כפזרים דוב בוב דטי. הכי נמי אית ליה פרכ
שני דכריתות (דף י.) ופרכי בקובעי לענין קדשים שלא הותר
לאכלן הוה ליה כאלו לא טבל ואם אכלן חייב כרת ואם נגע בזה
שטמא למנוח בזה ראשון ושני והשה לפירושו דאם לא כתיב לא כד דמי

לית ביה כרת ובריש מסכת כלים חנן
דבידא דמחוסר כפורים שנכנס למקדש
חבידי ד' דתנן ^(א) עזרת ישראל מקדשה
ממנה בשאין מחוסר כפורים נכנס לשם
והיוצא טהאט לא בזהיא דפרק אלו
אין הגולין ^(מסכת דף ה:) ושלא מינין
^(שיר מה) טהאט יהיה לברות עבול יום
עוד וקדשה לברות מחוסר כפורים
ובקדוהן דרבה ^(נמוחה דף ט:) מחוסר
דכפרה שנכנס לפניו ממחילתו לעזרה
שבסוג חייב טהאט בחיוד עזוס כרת
ואיתאקס קודש למקדש בעזרל ^(ויצוה)
^(שה) ומכרות דף ד' ^(ד:) ובשבעות ודף
ד' ודוקא לומר דכל הני אחיין כמאן
דלמחר מחוסר כפורים דזו כוז דמי
יעוד דבהיאא קוויא דדיר עומא ^(א)
היה לברות טהאט כוז ד"ע מחוסר
כפורים דזו כוז דמי ואפילו הכי
ממרצה התם כרת למקדש במחוסר
כפורים ומיהו פלוגתא דלמוריא אינא
רש"פ כל הפסולין ולקמן דף ל: ^(א:) אית
דלמריא איה למקדש למקדש
היינו אפילו לכרת דביאה במקדש
שמה ביאה כמו נגיפה ואית דלמרי
לענין מלקות דאקס אייתמרי יומין
דכל קדש לא תגע ואחרה ינוגע
לקודש דלינא אלף לאו א"פג דאל
המקדש לא תגע הו ככרת ועוד מה
דשפי' בקינורס לענין למנות בו ראשון
ומנין לקדש יומה ^(א) הלא טבול יום אין
אין ^(א) וטבול יום ראשון ^(א) ^(ויבש)

הוא ממוסר כפריש ויודע הא מנן במסכת מעילה (דף טז.) חטאת העוף
(נז') הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ודייק בגמ' ליפסל אין
לעטמומי לא ורבינו חס היה אומר דלא נקט פסול במחוסר כפורים אלא
אגב טבול יום והקשה לו הרב רבינו חיים מהא דבסוטה פרק כסם (דף

[illegible]

אֲנִי וְכֹהֵל יוֹם שֶׁל שֹׁמֵר שְׂרֵיט דְּקֵלֵי אֲחִי שְׂקִי מִסְבּוֹ יוֹם דְּמֵר
 דִּמְנִיעָה יִלְסִין כְּדֹאמֶר בֵּי' הָעֶרֶל (יִמְחֹם עֵבֶר) עַל שֶׁהוּא
 מְפַרֵּה וּפִרְךָ מֵה לְעִבּוֹל יוֹם שֶׁן מוֹחֵר מְבַשֵּׁר וּמְשִׁי אִשּׁוֹ אֵלן לֹאִרְ
 מוֹחֵר כְּפֹרֶה עַל שְׂמוּחַ צְנִיעִה דְּרוּמוֹת אִינוֹ יִין שְׂמוּחַ כְּפֹרֶה
 דְּרוּמוֹת וְאִסְרִין כְּפֹרֶה אִף אִינוֹ אֵלֶּי אֵלֶּי אֵלֶּי וְאִשּׁוֹ וְיִמְחֹר אֲשִׁירֵן לֹא
 כִּי־ג אֵלֶּי אֲשִׁירֵן כְּפֹרֶה וְנִרְחֵל לִי דְמֵה לְמַחֲסֵר כְּפֹרֶה שְׂאִסְרֵן לִיגֵעַ
 מֵמֵה לְעִבּוֹל יוֹם שֶׁן אִינוֹ מַחֲסֵר מְעַשֶׂה חֲמֹר כְּעֶרֶל: ^ד אֲנִי בְּנֵי
 (וְשִׁדְרִין קָד פֶּה): קְדֹאמֶר אִין צְנִיעִים עֲלֵיהֶם הוּא לְהוֹ וְיִים וְאִמֵּר
 כְּחִיבֵהּ בְּהִידֵּא לֹא כְּפֹרֶשׁ וְחֵלֶה תְּחִילָה (שְׂמֹחֵם בֵּרֶם) וּפִרְךָ דֹּלֶף עַל גִּבִּי
 דְּמַלְמַשְׁתֵּם פִּשְׁטֵּה קִרְקֵה וְדוּחֶרֶת דְּחִיבֵי כְּפֹרֶה שְׂאִירֵה דְּדֵר
 בְּנִידִים וְיִמְחֹר לֹא הוּא לִיגֵעַ מְנַכְסִים דְּמַנְכְּסִים לֹא מְחִיבֵי הֵסֵךְ וְאִמֵּר

קסבר. רבה דדרשה להאי שמעתא למימר דכולהו גרידי: מחוסר
כפופים דוב כוז. ה"ה לתארוך אלא חד ממייכו נקט. מחוסר כפופים
דוב חב דמי לענין קדשים שלא הוטר אצלו || הוה || ליה כאלו לא טבל
ותם אצלו || מייב ברת או אם נגע בכו טמאן למעט בזה ראשון שני

לִּכְךָ לֹא קָלָשָׁה טוֹמָאָה ^א אֲלָל קִדְשֵׁי
כָּלָל: **שְׂרָפָה** אֲוֹן כִּי: **שְׂפָרָה** אֲדוּמָה
קָאִי: **שְׂפָרָה**: קִדְשֵׁי בִּדְקָה הֵבִית הֵיא ^א
וְאִין אֲוֹן ^א אֲסוּר בֵּה דְלֹא כְּמִיזִי קָאִי
קִדְשֵׁי אֲלָל בִּקְדָשֵׁי מוֹנֵחַ: **כּוֹז**: דְּמִי.
וְהוּא לִיֶּה טַמֵּא וְקָרָא כְּמִיזִי אִישׁ טַהוֹר:
לֹא **כּוֹז** דְּמִי. וְהִי"ל כְּעוֹבֵל יוֹם קִדְמָא
^א [דן] דְּכִסֵּר צִבְרֵה: **לֹא דִרְע'** **כּוֹז**
^א וְלַעֲנִי ^א שֶׁאֵר קִדְשֵׁי שְׁעוֹבִל יוֹם
אֲסוּר בְּהוּ הוּא מִחוּסַר כְּפוּרִים דְּזוּ
חֲמוּר מִעֲבוֹל יוֹם דְּשֶׁאֵר טוֹמָאוֹת שְׁאִין
טַעֲמוֹת צִבְרֵה: **וְהִכָּא**, גְּבִי פִרְה בְּהֵיא
קָרָא קִמְעִילָנִי וְהוּא טַהוֹר עַל הַטַּמֵּא
קָרָא כֵּל דְּהוּא מִשְׁמַע דְּהָא קָרָא
יִמְרָא הוּא דְּכִמִּיזִי לַעֲוִל מִיֵּיהָ וְלִקְחָ
אֲוִיב וְעַבֵּל בְּמִיזִי אִישׁ טַהוֹר וְהוּא לִיֶּה
לִמְשַׁכְּרָה וְהוּא עַל הַטַּמֵּא לִימַע עַל טוֹב
יִשְׁכַּח צִבְרֵה דְּלִשְׁמַח ^א טַעוֹל יוֹם
דְּלִיקְרִי טַהוֹר לִמְעַשֵּׂר דְּכִמִּיזִי וְרַחֵן בְּמִיזִי
וְיִסְרָ: **מִר כִּסְר טוֹמָאָה דְּכֵל הַטּוֹרָה**.
תִּי"ק סִבְר הֵיא טַעוֹל יוֹם דְּלִכְשֶׁר בֵּה
קָרָא טַעוֹל יוֹם דְּכֵל טוֹמָאוֹת
שְׁחִמְרָה קָאִי ^א וְאִף טַעוֹל יוֹם דְּזוּ
שֶׁאֵר מִחוּסַר כְּפוּרִים: **טוֹמָאָה**
דְּאוּסָה פִּרְשָׁה, וְהִינּוּ דַמְתָּ. טוֹבֵל
יוֹם דְּטוֹמָאוֹת מִת אֲכַסֵּר בֵּה ^א [לִכְ] קָרָא
טַעוֹל ^א יוֹם שֶׁל שֶׁאֵר טוֹמָאוֹת דְּמַנְעָה
וּמִשָּׁא כְּנוֹן שֶׁזֶן וְנִצִּילָה ^א וּמַנְעָה [וְזָן]
אֲחִי דְּהַכְשִׁירָא מִעֲבוֹל יוֹם דַּמְתָּ
מִקִּי"ו וְתֵי טַעוֹל יוֹם [דַּמְתָּ] דְּטוֹמָאָה
שְׁנַעֵב כִּסֵּר טַעוֹל יוֹם דְּטוֹמָאָה עֵרֵד אֵל

כ"ש אבל מחוסר כפורים י' כו': וסיפה לסס. הלבישה הוא (ה) לכהנה
אלמלא כהונתן תליה בגדיהן ואי לא הוו נהו זרים וזר אשכח דמחיל
עבודה [נשל טו:]: ובין הסול. עבודה שאמה עובד בשכרות קרייה חול:
חוקה

תרומה פסול בקודש משמע פסול אין טמא לא ועוד לו מוני בו ראשון
לגמול דמן הדין הוה (א) למימר דיו כתרומה אין לאו משום דמפיק ק"ו
און כפ' במדל דנדה (דף ע"א) היצטעע פאר טוהר (היתא) מערה מים
וארס ערשט טעול אין תהלה לקודש משמע אזל ברענן לא (דווקא) נומר
דמי דזל און כוז דמי * ומפרש הרב ר' חיים דנפקא מינה לענין פסק
וסבר כפוסים דזל כוז דמי אין שושטין חורקין עליו דלא אישכחא דגביר
אליחא לקמן ומ"ל און כוז דמי שושטין וברי מוכח כדאי בפרק שני
לקמן (דף ע"ב) **שרפה** און ומהושר כפוסים בשרה. פי' בנות'
ש' שלל לשמה דלמא בקונוק רבה (מנחות כ"ג) ושבע אמות שפירה
לחמא ומהאי טעמא נמי אחרנין כפ"ק דחולין (דף ע"א) דטרפית
ואחי און ומחומר כפוסים כק"ו מעבול וי' שפאר גניגית
כק"ו דמה לעבול יום דמא שמואל בפרק כספה כטוומה
און דמחברת פסול דהא אחרנין (א) דלפי' בגדי אורלי קודש מדרג
היו כהן השורף את הפרה להוציא מלבן של דרוקים שאמרו במעשרי
זרע דיהא על ראשו ואחלה נגישה מים טעול וי' כדמתי בחספתא
אין דיהא על דבגדי אורלי קודש מדרג מדרג משום היסח הדעת
בשרה בור ושרפה פסול מכל חסום יליף שפיר מהאב (א)

ואין להקשות מה לטבול יום שכן מותר במעשר מה שאין כן באזון
 ואחרי כשרה מדי דהוה אטבול יום שאע"פ שאסור בתרומה כשר
 האמרין לנגיעה קאמרין וזה טבול יום שאסור בנגיעה בתרומה
 ה"ל יליפין אזן און ואל"ת מחסור כפרים ובעל מום יורחו שמואל
 אלה דהה לנק שכן אף הומר מכללן חאמר כשהוה שבוה מכללי און
 קדשים אכל ערל ואזון מותרין אבל מבעל מום קשה. בר"ך. ועוד
 שם ע"ה א"ן בהונות ע"הם. מהכא יליפין מינה בפרק הגשפין
 וזו שמיש במיתה והקשה הרב רבי יעקב מאוריליש והא מינה
 וזולוהו בגדיה כמיני ההם מכל מקום מותרין אומכנסים דוקא כמינא
 ים מינה דגדין בגדיהם עכלים און כשהוה עליהם דוקא לשאר
 ים מותר להדין צדיגרת ר"ר לחילול עבודה דמכר וז' ב'. בר"ך.

[illegible]

תורה אור השלם

- וזהו הדרך על דמיון
- ביום השלישי ויום השביעי
- והוא יום השביעי והשביעי
- ביום ורחץ במים תהיה
- מכריזי יום
- ומהרץ אתם אבנז את יום
- וביום והבשח אתכם מנגיעת
- והיה להם כפרה לחם שלום
- ומלאת יד ארצו ויד בניו
- שבת כס
- אין ושכר אל תשת אתה
- ובינך אתה בכבאם אל אתה
- לשוער ולא תמנח חקת שלום
- ידיה י
- ולחבול בין הקיש ובין
- תחל ובין תטמא ובין תהווה
- ידיה י

הגהות הב"ח

(א) גם דרך פרשה הלך טבול
יום דנבלה וטמא שרן דקילי
כילל: (ב) דיש"י דיה כשרה ודי
לחין חין ומחוסר כפרים
לחור טון: (ג) ד"ה עמלה ודי
ונבלה לחי כ"ל יתירה ודנע
נמחק: (ד) ד"ה ויטרה ודי
כדנע כ"ל ודתי ל' נמחק:

ליקוטים

[illegible]

מאילו עברה זה, אבל העבודה
ואעפ"כ אינו מחוסר בגדים כיון
שעבודה כהן הדיוט והיא צריכה

למבוא, אבל העבודה אינה צריכה להם, איך שסיר משכנת שיעבוד כהן הדיוט עובדת כהן בארץ
ות שחיסרה שאר הבגדים כיון שהעבודה בעצמותה הרי אינה נצרכת למבגדים כלל ויש לה מסור לר סס
(ד' בגדים, ואיך שחם אין כאן רב עבודה שעה יאבדו ולא רבו הדיוט אל אלא כאן אישור חתונה

וזה נערכת לשמירה בגדים ובמרבן, וא"כ ממ"ד דאז או מיותר בגדים מפאת עצמו או מחוסר בגדים מ
 כלל י"ג. ע"פ

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com